

BOG

HÆLD (/BOEGER/HÆLD-DIGTE)

Af Morten Chemnitz (/forfattere/morten-chemnitz) (2022)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

[BASIS%3A62048026&FRAGMENT=CONTENT](#))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/haeld-digte) for at anmelde

Digte om sommervejrr og græs lader fint og luftigt læseren fuldstændig uberørt.

TAGS: [FØLELSER \(/TAXONOMY/TERM/3597\)](#)

[LIVET \(/TAXONOMY/TERM/6482\)](#)

[NATUREN \(/TAXONOMY/TERM/7605\)](#)

[RELATIONER \(/TAXONOMY/TERM/8814\)](#)

ANMELDELSE

19 dec.22

(/users/frederik-scholer)

Af Frederik Schøler (/users/frederik-scholer)
Skribent

Digte om sommervejrr og græs lader fint og luftigt læseren fuldstændig uberørt.

Der er sol og vind og skyer. Et jeg, et du og et vi. Det hele er noget sfærisk noget, der virker langt væk fra. På en sommerplanet, der i digtsamlingens forvredne ordstillinger og til tider tautologiske ufrivillige vrøvleord er umanerligt svært at få tag i endsige forstå.

Det yderste af træerne nu som slutter om os, frem over græsset. Det øverste af jorden som har mig stadig uden mig ; det græs som vi rækker ud imod, uafsondret for os.

Jeg får det, som når en kold forsommervind blæser mig ind i panden, så jeg ikke kan tænke. Eller det vil sige, hvis det rørte mig, ville det være noget i den stil. Efter ganske få digte af denne slags, der hermetisk lukker sig om mening og betydning, bliver det bare til luftige sommervindsbilleder, som altså skal have Grotrinske kvaliteter, hvis det skal være besværet værd. Det har det ikke. For hvad er det for noget: *"Det yderste af træerne nu som slutter om os"* Hvad er det for et 'nu'? Hvad går det ud på? Er det fordi det er et øjebliksbillede eller...?

"Det øverste af jorden som har mig stadig uden/ mig" Nej, jeg kan ikke se det for mig, og den negative tautologi "har mig uden mig" ... det går ikke op, hvilket er ok, hvis det er interessant eller bringer os nogle vegne – det gør det desværre ikke. Og "uafsondret" Det er noget vrøvl. Der er ingen kontekst til at bære udtrykket, og hvad i alverden betyder det? At være ikke adskilt fra os, som er hvem? Et os der bliver omtalt gennemgående i digtsamlingen, men forbliver gennemsigtig og flygtig som vinden, der ikke er rigtig isnende eller lun eller ... det rører mig ikke, og det bringer os (hvem?) ingen vegne.

Det kan sagtens lade sig gøre at skrive gribende natur, eller årstidsdigte om forhold mellem jeg, og du og os. Knud Sørensen gjorde det lunt og charmerende, Annemette Kure Andersen gør det elegant og gribende og Casper Gisselman Christensens gør det så fint og let – og deler i modsætning til Morten Chemnitz fortællingen om en relation mellem mennesker med sine læser. Brug for al verdens sommervind under blå drivende himmel over skyer hellere tiden på at læse dem.

BOGDETALJER

